

הרפתקאות האיילון הקטן

ג'ון קלמנטסון

מוניקה יוז

אבל אז הוא שמע את צעדיו הכבדים של פיל שעבר ביער. רעיון בא לאיילון הקטן לראשו. "אעשה תעלול לפיל וזה יעזור לי לצאת מכאן" אמר לעצמו. "הי, פיל" הוא קרא "שמעת חדשות?"

הפיל הופתע כששמע את האיילון הקטן קורא לו "איזה חדשות?" שאל.

"השמיים נופלים עלינו" אמר האיילון הקטן "כל אחד חייב למצוא לו מקום מקלט בטוח. אני כאן כבר בטוח. עכשיו גם אתה צריך למצוא לך מקום טוב ובטוח."

יום אחד האיילון הקטן רץ דרך היער. הוא לא הסתכל לאן הוא הולך ונפל לתוך בור עמוק. הוא ניסה לצאת משם שוב ושוב, אך צדדים של הבור היו זקופים מדי. "מה אעשה?" חשב האיילון הקטן לעצמו "לא הסתכלתי לאן אני רץ, ועכשיו אשאר תקוע בבור הזה לתמיד."

הפיל הביט לתוך הבור וראה שיש שם מספיק מקום
גם בשבילו. "זה בור גדול" אמר "אולי תרשה שאכנס
כאן גם אני?"
האיילון הקטן הבין שהתעלול שלו מצליח.
"לא!" הוא קרא "זה המקום הבטוח רק שלי. אינך יכול
לרדת לכאן."
"אנא" ביקש הפיל "יש כאן מספיק מקום גם בשבילי.
תן לי להצטרף אליך."
ואז האיילון הקטן הסכים "טוב, פיל. אתה יכול לרדת
לכאן."
"תודה, תודה!" קרא הפיל כשטיפס למטה לתוך הבור.

יום אחד ישב האיילון הקטן ליד באר כשראה
פתאום נמר שזוחל דרך היער.
"הנמר מחפש ארוחת צהריים לעצמו" חשב
האיילון הקטן "אם לא אעשה דבר מה מהר,
הוא יטרוף אותי!"

כשרק הפיל ירד האיילון הקטן ראה
שהתעלול פעל נהדר. הייתה לו
עכשיו דרך לצאת מהבור. הוא
טיפס מהר על גבו של הפיל, משם
על החדק שלו והחוצה מהבור.
ואז התחיל לרוץ מהר שוב ליער,
אבל הפעם הסתכל היטב לאן הוא
הולך.

"שלום נמר" - קרא האיילון הקטן "כבר
אכלתי היום נמר אחד ועכשיו אוכל אתך."
הנמר צחק כי לא האמין לאיילון הקטן.
"אתה קטן מדי כדי שתוכל לאכול אותי"
קרא "איילון הקטן לא יכול לאכול נמר
גדול כמוני".

הוא הביט סביב וראה עלים מיוחדים על שיח
קרוב. הוא קטף והתחיל ללעוס אותם. ידע
שמיץ של העלים האלה יצבעו את פיו ואת
שיניו באדום.
כשהנמר התקרב האיילון הקטן התחיל לרקוע
ברגלו, נתן קריאה מפחידה וגילה את שיניו.
כעת הפה שלו נראה כאילו נטף ממנו דם.

A colorful illustration of a forest scene. In the foreground, a large brown bear with yellow eyes is looking towards the left. In the background, a small brown deer with a white patch on its face is running across a green field. There is a small blue pond in the distance and some green trees on the right side.

"אתה טועה" אמר האיילון הקטן "אם אינך מאמין גש לבאר
והבט פנימה. את גופו של הנמר אכלתי ואת ראשו זרקתי לתוך
הבאר."

הנמר הופתע מאוד. קשה היה לו להאמין שהאיילון הקטן יכול
לאכול נמר. אבל כשראה את פיו הנוטף אדום, הביטחון שלו נמוג
קצת.

"הוא באמת נראה אכזרי מאוד" חשב "אולי זה דם שנוטף
מפיו?"

הוא ניגש לבאר והביט לתוך המים. מה שראה הפתיע
והפחיד אותו מאוד. כי בתוך המים הוא ראה את ראשו של
נמר. הוא לא הבין שזה הבבואה של עצמו במים.
"אוי!" חשב הנמר "כנראה האיילון הקטן באמת טורף
נמרים. צריך לברוח מכאן כמה שיותר מהר."
וכך עשה.

יום אחד האיילון הקטן פגש באיגואנה. הוא סיפר לה על התעלולים שעשה לפיל ולנמר. "יתכן שאתה חכם אבל אתה לא מהיר" אמרה האיגואנה. "אני הרבה יותר מהיר ממך" התרברב האיילון הקטן "תמיד אנצח ובתחרות אתך."

כשהאיילון הקטן ראה איך הנמר בורח, ידע שהתעלול שלו עבד נהדר. כעת הנמר יאלץ לחפש לו ארוחה במקום אחר כלשהו.

"אז בוא ונעשה מרוץ" אמרה האיגואנה. האיילון הקטן הסכים. הוא ידע שבתחרות למרחק קצר האיגואנה יכולה לגבור עליו, אבל הוא בעצמו יכול לנצח במרוץ ארוך יותר. לכן אמר "אז הבה ונרוץ מכאן עד לעץ מנגו ששם על הגבעה ובחזרה."
והאיגואנה אמרה "טוב, אבל אינני יכולה להתחרות היום. אני באה לבקר את הקרובים שלי, אז נעשה את המרוץ מחר" והיא הלכה משם בחיוך.

ובבית גייסה האיגואנה לעזרה את והאחיות
שלה, כדי שתעזורנה לה לנצח את האיילון
הקטן. האיגואנות היו מאוד דומות זו לזו ועל
כן החליטו להתחלק בקטעי מסלול המרוץ כך
שכל אחד או אחת מהן תרוץ רק זמן קצר. כך
רצו הנצח את האיילון הקטן הרברבן.

למחרת האיילון הקטן והאיגואנה התחילו את המרוץ ביחד. האיילון הקטן הוריד את ראשו ורץ כמה שיותר מהר, אך כשהגיע לגזע העץ הנפול שבדרך והרים את ראשו, ראה בהפתעה את האיגואנה לפניו. הוא לא הבין שזו הייתה אחת מאחיות האיגואנה שהסתתרה בין שיחים, וקפצה ורצה במסלול כשראתה את האיילון הקטן מגיע לגזע הנפול.

כשהאיילון הקטן הגיע לעץ
המנגו וחזרה הוא היה כל כך
עייף שלא יכול היה כבר לרוץ,
אלא זחל צעד אחרי צעד לקו
הסיום. וכשהביט לפניו ראה
שהאיגואנה כבר מזמן עברה
את הקו. הפעם הייתה זו באמת
האיגואנה שאתה הוא התחרה,
אך היא רצה רק את הקטע
הראשון והאחרון של המסלול.
"ניצחתי!" קראה האיגואנה "אני
מחכה לך כאן כבר זמן רב."

האיילון הקטן המשיך לרוץ מהר
יותר אבל כל פעם כשהרים את
ראשו ראה איגואנה לפניו. מובן שלא
הייתה זו אותה האיגואנה אלא אחת
האחיות שלה.

האיילון הקטן ברך אותה על ניצחונה.
"אכן, רצת יפה ואת מהירה יותר
ממני, אך לא כל כך חכמה כמוני"
אמר.
"וכאן אתה טועה בהחלט" אמרה
האיגואנה בקריצה, וכל האחיות שלה
הסכימו על כך.

